

DOPIŠ PRO TEBE

VZÁCNÁ PERLA

16/80

*Jednou se ptali malíře, co vlastně namaloval. Malíř odpověděl :
» Kdybych vám to uměl říci, nemusel jsem malovat obraz. «*

KRISTUS MLUVIL V PODOBENSTVÍCH, tj. v obrazných vypravováních. Která podobenství se týkají duchovního života?

1. ZA PRÁCI DOSTANEME ODMĚNU. – Pracujeme-li pro Boha, dostaneme po smrti nebeskou slávu, budeme žít věčně blaženě v Bohu.

2. V době reformace se proti tomu opřeli: s božskou láskou se nemá obchodovat. Což je důstojné, aby sestra ošetřovala nemocné jen proto, aby za to dostala věčný život? Tridentický sněm však říká, že toto pojetí duchovního života není špatné. Vždyť i přikázání Boží říká: » *Cti svého otce a svou matku, abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi.* « Z evangelií víme, že BŮH DOBRÉ ODMĚŇUJE A ZLÉ TRESTÁ.

Protestanté však tvrdí, že dokonalý křesťan je ten, kdo ZACHOVÁVÁ PŘIKÁZÁNÍ. Kant řekl, že křesťanství má dokonalejší mravnost než ostatní náboženství. V evangeliu radí Pán mladému muži: » *Chceš-li dosáhnout života, zachovávej přikázání.* « (Mt 19, 17). Nebo: » *Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje ...* « (Jan 14, 21)

Žije však duchovně ten, kdo celý život zachovává přikázání? Vždyť zákon Boží zachovávali i farizeové – a přece dal Pán přednost veřejnému hříšníkovi!

Zachovává-li totiž člověk všechny předpisy, zapomíná na to nejdůležitější. Známe modlitbu farizeje: » *Bože, děkuji ti, že*

nejsem jako ostatní lidé: lupiči, podvodníci, cizoložníci, nebo i jako tamhleten celník. « (Lk 18,11) Cítíte, jaké je tu nebezpečí pokrytectví? Chudáci hříšníci, ještě že my Boha těšíme svou ctností! A přece – největší světcí se často modlivali: » *Bože, buď milostiv mně hříšnému!* « (Lk 18,12). Sv. Pavel řekl: » *Pracujte s úzkostlivou bází o to, abyste došli spásy.* « (Fil 2,12)

Tedy pojem práce a odměny není špatný – je však neúplný. Vyskytuje se často u Židů.

3. Sv. Ignác z Loyoly, bývalý důstojník, byl nadšený a toužil SLOUŽIT BOHU. Modlival se: » *Pane Bože, dej abych ti sloužil a nepočítal s odměnou. Abych si nevěšmal hříchů, jen abych něco pro tebe udělal; ať jsem dokonalý nebo ne, pracuji jen pro tebe.* « Jednou hovořil se svým přítelem P. Láinezem (nar. 1512, původem žid, II. generál jezuitského řádu), který spolupracoval na Tridentském sněmu, a ptal se ho, co by udělal, kdyby mu Bůh dal na vybranou: hned jít k Němu, nebo zůstat na zemi a pomáhat sv. Ignácovi. Láinez řekl, že by zvolil nebe. Sv. Ignác nesouhlasil: nezáleží na tom, půjde-li do nebe a kdy tam půjde, ale na tom, chce-li na zemi pro Boha ještě něco vykonat. Jako rytíř cítil sv. Ignác povinnost pracovat pro Boha. Ale ani SLUŽBA BOHU není celý duchovní život.

4. Slovanští národové, zejména Rusové, se dívají na duchovní život jinak. Nezáleží jim na tom, jestli zachovávají příkázání. Opili se – a zase šli do kostela. Dostojevskij říká, že matka nemá vždy nejraději toho nejhodnějšího, ale často svého největšího rošťáka, snad cítí, že ten její lásku víc potřebuje, snad ví, že rošťáci bývají upřímnější než hodní tichošlápkové. Kdo má tedy Boha rád, lituje svých hříchů – a dál se o ně nestará. Není sice dobře propagovat tento druh duchovního života, ale i v něm je užitečná kapka: OSOBNÍ VZTAH K BOHU.

5. Existují Kristova slova, která shrnují všechna částečná pojetí duchovního života v jedno: » *Musíte se narodit znovu!* « (Jan 3,7)

Co je NOVÝ ŽIVOT? – V mravním smyslu tím myslíme nápravu života, polepšení. Co tím však rozumí Ježíš Kristus? Když se první křesťanští autoři začali dohadovat o tom, co je křesťanství, sv. Irenej z Lyonu, který psal ještě řecky, definoval křesťanství takto: » *Křesťan je tělo, duše a Duch svatý* « Má tedy křesťan tři životy. Nový život znamená, že v nás žije něco nového – DUCH SVATÝ. Tak prý se pasák křesťan liší od pasáka

pohana jako pasák od ovce. Není to ovšem pravda, ale toto podobenství nám ukazuje, že máme o jeden život víc – ŽIVOT DUCHA SVATÉHO.

CÍLEM ČLOVĚKA JE TEDY SVATOST!

Jaký je původ slova » SVATÝ? «

Podle českého filologického slovníku je prý svatý » rychlý «. Svatopluk je » rychlý pluk «.

V hebrejštině to znamená něco nedotknutelného, něco, co patří jen Bohu.

Ve Starém zákoně vidí Izaiáš otevřené nebe: Bůh sedí na trůně a andělé si přikrývají tváře křídly, poněvadž nesmějí » vidět « Boha a zpívají: » *Svatý, svatý, svatý Pán Bůh zástupů.* « » *Běda mně, viděl jsem Boha!* « (Iz 6,3 – 6,5)

Do svatyně židovského chrámu se nesmělo vstoupit; byla nedotknutelná. Starý zákon a všechna stará náboženství považují za svaté to, co patří jen Bohu.

Jeruzalém bylo svaté město, kde bydlel na svaté hoře Sion Bůh.

Anděl zvěstoval Panně Marii: » *Duch svatý na tebe sestoupí, moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě, které se narodí, bude nazýváno svaté, Syn Boží.* « (Lk 1,35)

Tedy Bůh, který bydlel v chrámě, bude bydlet v člověku – v Ježíši Kristu.

Jaké pohoršení vzbudil sv. Pavel u Židů tím, že napsal: » *Nevíte, že jste Boží chrám, a že ve vás bydlí Boží Duch?* « (I Kor 3,16)

Dnes mívá sice slovo » svatý « trochu jiný význam, ale v podstatě to znamená, že Duch sv. bydlí v člověku, který mu v sobě uvolnil svým životem místo.

CO JE KŘEŠTANSKÁ DOKONALOST?

Křesťanská dokonalost znamená, že křesťané žijí z plnosti Ducha sv.

V životopise sv. starce Serafima ze Sarova, odpovídá stařec na otázku zbožného návštěvníka: » *Modlitba, odříkání, bdělost a všechno ostatní je samo o sobě dobré, ale přece není smysl našeho křesťanského života jen v tom, že to děláme, i když jsou to jistě nutné prostředky. Skutečný smysl křesťanského života spočívá v dosažení Ducha svatého ... Jen ty dobré skutky, které děláme pro Krista samého, nám opatří dary Ducha svatého. Vše, co se nedělá kvůli Kristu, může být jistě dobré, ale nepřináší nám odměnu v*

budoucím životě a ani v pozemském životě nemáme podíl na milosti Boží. Proto řekl přece náš Pán Ježíš Kristus: » Každý, kdo se mnou neshromáždí, rozhazuje. « Dobré skutky nemůžeme nazývat jinak než shromáždování. A když to neděláme pro Krista samého, nemohou být přece dobré. Pán používá všechny své božské prostředky, aby člověk neztratil ve věčném životě odměnu za dobré skutky. Proto musíme už zde začít správným způsobem věřit v našeho Pána Ježíše Krista, Syna Božího, který přišel na hříšný svět, aby jej zachránil, a namáhat se o milost Ducha svatého, který vnáší do našich srdcí Boží království a ukazuje nám cestu, na které můžeme získat blaženost budoucího věčného života ... Stvořitel nám dává prostředek k jejich uskutečnění. Člověk však má svobodnou vůli dělat dobré skutky nebo ne, a nemá právo si stěžovat, když svým dobrým jednáním nedokončí čin záchrany. Ani se mu to nikdy nemůže stát, když koná své dobré dílo pro Krista, neboť všechno dobré se děje kvůli Kristu a vyprošuje si nejen korunu věčného života, ale naplňuje už v tomto pozemském životě člověka milostí Ducha svatého, jak je psáno: » Bez míry dává Bůh svého Ducha. Otec miluje Syna a dal všechno do jeho rukou. «

Každá ctnost tedy, která se dělá pro Krista, nám dává milost Ducha svatého. Ale nejvíc zmůže modlitba, která je stále po ruce, jako nástroj k získání milosti ... pro bohatého i pro chudého, vzneseného i prostého, pro silného i pro slabého, pro zdravého i nemocného, pro zbožného i pro hříšníka. Mocná je síla modlitby, silněji než všechno ostatní přitahuje Ducha svatého ... a přece je tak jednoduché pro každého, aby se modlil. Máme se tak dlouho modlit, až na nás sestoupí Duch svatý, v míře své božské milosti, jak shledává pro nás vhodným; pak máme modlitbu ukončit. «

Když si člověk uvědomí plně to, co říká zbožný stařec, co jsou proti tomu všechny ostatní věci?

Otázka křesťanství není otázka názoru, to je úplně jiný stupeň života. Tento stupeň života vyjadřuje Kristus v podobenství o vzácné perle: » S nebeským královstvím je to jako s kupcem, který hledá vzácné perly. A když konečně najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. (Mt 13, 45-46)

Dr. T. Š.

Své dotazy a připomínky pište na adresu :

VELEHRAD, Postfach 592, CH-8026 Zürich